

Ps.100:1,2,4; kindmoment; Johannes 21:1-14; LvdK442; Gk115:1; Opw.58:1,2

Jezus, ga ons voor!

1. Soms wordt wel eens gevraagd naar je vroegste herinnering. Of naar een herinnering die je nooit meer zult vergeten. Bij Petrus komt dan vast het houtskoolvuurtje boven...
2. Jezus had gezegd dat Hij na zijn opstanding de discipelen voor zou gaan naar Galilea. Wat moet je dan doen als je daar komt en je ziet Hem niet? Die plek met zoveel herinneringen! Ze gaan maar vissen. 'Brood op de plank' is nodig en vissen konden ze.
3. Na een nacht niets vangen heb je dus nog geen Jezus en geen vissen gezien. Gedepriemd hoor je iemand aan de kant vragen of er wat te eten is. Als je dan 'nee' moet zeggen adviseert hij om het over een andere boeg te gooien. Dat levert een net stampvol vis op. Dan gebeurt hetzelfde als met Pasen. Namelijk dat Johannes gelooft dat het de Heer is en dat Petrus actie onderneemt.
4. Petrus leeft nog met een vreselijke herinnering, een traumatische ervaring. Hij ziet aan de kant een zelfde houtskoolvuurtje als van een poosje terug. Vast als voorbereiding op het gesprek straks. Maar nu eerst wat anders: er is al vis en brood bij de Heer Jezus.
5. En nu volgt geen 'wonderbare spijziging' als ooit eerder maar ze moeten ook van hun 153 vissen wat aanleveren. Een prachtig voorbeeld voor de komende tijd. Jezus heeft ons niet nodig maar Hij schakelt ons wel in! Hier diezelfde wonderlijke herkenning-en-ook-weer-niet als bij de Emmausgangers. Jezus is helemaal echt maar wel anders. En vaak wordt er op bijzondere momenten gegeten. Brood, wijn, vis, gemeenschap: Jezus. Deze geschiedenis geeft moed voor en inzicht in het leven-na-Pasen.
6. Hoe hebben wij vandaag Jezus bij ons? Hij stuurt ons de wereld in (Joh.20:21) en laat zijn stem horen. Hier in Joh.21 maar ook straks voor Hij weggaat. Ik ben met jullie. Mij is gegeven alle macht. Zijn Woord klinkt vandaag nog steeds. Laat het z'n plek blijven houden binnen de gemeente en in de wereld. Nare herinneringen moet je niet verdringen maar delen met God (Joh.21:15-19). En verder is het goed om te proberen 'vooruit te leven'. Hij gaat ons in deze onzekere tijd voor en is tegelijkertijd als 'geestelijke Timmerman' bezig voor al Gods kinderen mooie huisjes klaar te maken!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Sterkte om in deze vreemde, onrustige tijd 'vooruit te leven'. God is bij je en voor je!
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: leuk, hè, w . t El . . ne d . . t v . . r de cam . ra! Misschien wil jij n . of l . t . r . . k w . l w . t d . . n v . . r G . d in de k . rk of e . gens anders. Eerst n . g m . . r gen . . ten dat zij het d . . t! 11 Mei weer naar school: leuk? G s!
3. 'Jezus heeft hun vis niet nodig en kan goed voor zichzelf zorgen. Johannes wil ons duidelijk maken over wat het betekent om onder leiding van Jezus te werken; iets over hoe zijn werk en het onze zich tot elkaar verhouden. Hoe gemakkelijk krijg je als christelijke werker de indruk dat het allemaal van ons afhangt. Denken we dat een passieve God wacht tot wij er werk van maken. Als wij het niet organiseren, zal er niets gebeuren. Als wij de mensen het goede nieuws niet vertellen, zullen ze het niet horen. Als wij de wereld niet veranderen, doet niemand het. 'De enige handen die Hij heeft, zijn onze handen'. Wat een flauwekul! Van wie waren de handen die vanochtend de zon deed opgaan? Van wie is de adem waardoor wij denken, bidden, liefhebben en hopen?'
4. 'Werp aan de rechterkant van de boot het net uit, dan zul je vinden. Jezus zegt niet *vangen* maar *vinden*: een dubbelzinnige term die behalve op het aantreffen van vis ook duidt op het ontdekken van de Heer (vgl.1,41-45; 5,14; 6,25; 9,35). Met de aanbevolen vistechiek zullen de leerlingen niet alleen vinden wat ze op het meer zoeken, maar ook wie ze in Galilea zoeken'
5. **Bijbelrooster:** Zondag Mat.26:17-35 (32)+Mat.28:7; maandag Joh.13 (37-38); dinsdag Joh.18 (vgl.vss.18+25 met Joh.21:9); woensdag Luc.5:1-11; donderdag Joh.6:1-15; vrijdag Luc.24:13-35 (vgl.vs.31 met Joh.21:7); zaterdag Maaltijd houden is een mooi bijbels thema: ook in Jes.55 (1-3+10-11)

Ps.100:1,2,4; kindmoment; Johannes 21:1-14; LvdK442; Gk115:1; Opw.58:1,2

Blok 1. Ik heb regelmatig meegemaakt dat naar mijn vroegste herinneringen werd gevraagd.

Gek, maar bij mij zijn de eerste herinneringen pas van de basisschool.

En dan te bedenken dat je lichaam alle herinneringen wel heeft opgeslagen.

Zelfs al die van voor je geboorte.

Als ze me vragen naar herinneringen die enorm veel indruk hebben gemaakt, dan lukt dat wel. Ik denk bij jou/u ook wel: welke herinnering was zo ingrijpend dat je die nooit meer zult vergeten?

Als we deze vraag aan Petrus zouden hebben gesteld dan zal hij vast genoemd hebben die vreselijke situatie waarbij hij, bij dat houtskoolvuurtje, zijn meester 3 x verloochend had. Wat een bittere tranen had hij gehuild. Hoe kon het zover met hem zijn gekomen...?

Blok 2. En wat gebeurt er een poosje later, in deze geschiedenis in Johannes 21?

Het is na Pasen en Jezus had gezegd dat ze na Pasen naar Galilea moesten gaan omdat Hij hen zou voorgaan daar naar toe en dat ze Hem daar zouden zien.

Wat doe je dan? Ga je dan op de gok of niet?

Tegen Tomas had de Heer gezegd: jij gelooft omdat je ziet?

Zalig zij die niet zien en toch geloven....

Mooi dat ze die woorden van Hem serieus hebben genomen en dat ze van Jeruzalem naar het Noorden, naar Galilea zijn gereisd.

Na twee ontmoetingen in Jeruzalem gaan ze nu op reis.

Maar wel een sprong in het diepe. Hem vertrouwen op zijn woord.

Was het daarom misschien dat er hier maar 7 discipelen bij elkaar zijn?

Als ze bij het meer komen dan is dat wel de plaats waar heel veel herinneringen liggen.

Maar wat doe je dan als je daar komt en je ziet Hem niet?

Ik kan me voorstellen dat je vol adrenaline daar komt bij het meer en de omgeving afspeurt.... Maar niets te zien. Wat nu?

En ze zullen in die bekende omgeving heel wat herinneringen hebben opgehaald.

Een flink aantal discipelen kwam uit Galilea en hier hadden ze bijvoorbeeld dat prachtige wonder van die reusachtige visvangst meegemaakt. Lucas 5 vertelt ons ervan.

Volgens 1 Corinthe 15 is Jezus nog heel wat keren verschenen in de 40 dagen tussen opstanding en Hemelvaart maar er zijn maar weinig verhalen beschreven.

Dat zijn dus wel de verhalen die er volgens de Bijbelschrijvers toe doen. Hoe dan?

We gaan op zoek.

Omdat Petrus en sommige anderen vroeger, voor hun discipelschapstraining bij Jezus, vissers waren geweest gingen ze maar weer eens vissen.

Gewoon omdat je het goed kunt.

Gewoon omdat je het waarschijnlijk graag doet.

Gewoon omdat er toch ook gegeten moet worden...

Blok 3. Dat viel tegen. Na een hele nacht vissen geen vis in de boot.

Je moet je die vroege morgen eens voorstellen.

Ga je naar Galilea toe omdat je daar je Meester zult ontmoeten en die ontmoet je niet.

Je gaat een hele nacht vissen en je 'ontmoet' geen enkele vis.

Geen vissen en geen Heer dus waarschijnlijk flink moe en gefrustreerd...

En dan is daar die stem en komt de vraag van de oever 'hebben jullie iets te eten?'

Een echte visser zegt dan niet graag 'nee' en het ongenoegen blijkt ook hier wel uit het korte 'nee'.

'Gooi het over een andere boeg en dan gaat het lukken', zegt de man aan de kant.

Dat is er eentje om te onthouden. Gooi het eens over een andere boeg. Niet meer zoals je het altijd deed. Ga eens op zoek buiten je bekende kaders.

En wat was het toch dat deze beroepsvissers het gingen doen?

Was dit op een of andere manier toch al het gezag van deze man aan de kant?

In elk geval zwemmen er daarna 153 grote vissen in het net en kunnen ze het net niet eens aan boord trekken, zo zwaar....

Op afstand regeert de Heer. Hij die er lang geleden bij de schepping al bij was.

Dat belooft nog wat.

Dan gebeurt er iets dat heel erg lijkt op de Paasmorgen.

Waar ook Petrus en Johannes apart worden genoemd.

Kijkend in het graf was het Johannes die het eerst tot geloof kwam en Petrus die het eerst tot actie over ging. En hier gebeurt hetzelfde.

De liefde van Johannes voor zijn Meester overbrugt de fysieke afstand en hij gelooft.

Dit is Hem! Hij is het!

Petrus moet daarbij een handje geholpen worden maar dan is hij ook weer onmiddellijk Petrus, haantje-de-voorste....

Hij springt overboord en gaat naar zijn Meester toe.

Blok 4. Ja, en dan moet Petrus die Meester weer onder ogen komen.

Mooi dat Petrus niet terugdeinst maar vol verlangen naar Hem toe gaat.

Wat zal er door hem zijn heengegaan toen hij aan de kant weer zo'n houtskoolvuurtje aantrof? Precies hetzelfde 'houtskoolvuurtje' als toen hij bij zo'n vuurtje zijn Meester vervloekte?

Wat een mooie voorbereiding van de Meester voor het gesprek dat Hij straks zal voeren met Petrus maar eerst is er nog iets anders bijzonders te ontdekken!

De Man die Jezus was en om wat te eten vroeg heeft zelf al eten klaar!

Hoe mooi is dat?

En de man die een keer van 5 broden en 2 vissen duizenden mensen te eten heeft gegeven doet dat hier niet. Waarom niet?

Hij vraagt aan hen of ze er zelf ook even wat vis bij willen halen.

Wat is dit een prachtig, bemoedigend en inzichtgevend beeld voor de tijd na Pasen!

Ook voor vandaag.

De Here God vraagt of je Hem wilt helpen terwijl Hij het prima Zelf kan.

Wat een mooie gedachte voor vandaag: het loopt de Here God heus niet uit de hand.

Ook vandaag niet! En waar mogelijk, en waar we het zien en waartoe we geroepen

worden, mogen we meedoen. Hij rekt op ons! Meewerken met God: hoe mooi is dat!

In dit geval: haal er even wat vis bij want zo is er niet genoeg voor ons allemaal.

Ga maar.... mensen vangen...

Er valt hier nog iets op. Dat zegt iets over de tijd van na-Pasen.

Hier gebeurt hetzelfde als bij de Emmaüsgangers.

Dat zegt wel iets want zoveel voorbeelden van verschijningen van Jezus na Pasen hebben we niet. Met elkaar aan de wal: dat moet een bijzonder moment zijn geweest.

Ze wisten dat het de Heer was maar ze durfden het niet te vragen.

Want bij de maaltijd wordt Hij herkend.

Maar Hij is anders. De wereld is ingrijpend veranderd.

Jezus is opgestaan aan de overkant van de dood en is met een ander, verheerlijkt lichaam, opgestaan. Anders maar toch ook wel weer herkenbaar.
Dan is het nodig het verleden achter je te laten.
Dat je niet terugverlangt naar de Jezus van voor die tijd.
Zoals Maria te horen kreeg: houd Mij niet vast. Ik ga naar mijn Vader!
De tijd van vroeger is voorbij maar wat nu gekomen is, dat is meer.
Jezus verschijnt en verdwijnt weer. Veertig dagen lang helpt Hij om te geloven wat allang gezegd en beloofd is. Om het geloof in de Opgestane te laten landen.

Hij verschijnt. Veel is anders en veel blijft gelijk.
Die maaltijden komen maar altijd weer terug.
Ja, samen eten blijft iets moois.

In die tijd en in die cultuur hebben ze dat nog beter door dan in onze tijd en cultuur.
Eten, drinken. Ontmoeting, uitwisseling. Brood en wijn. Genade.
Vis, Gastheer Jezus. Heer-lijk! Je zou het vast willen houden.
Maar de bedoeling is dat je dat mooie beeld vasthoudt als je weer verder gaat met leven.

Blok 6. Een prachtige geschiedenis en voordat Jezus en Petrus in gesprek gaan verlaten wij dat plaatje aan het water weer.

Waar en hoe is Jezus er vandaag bij?
Vlak na zijn opstanding stuurt Hij de leerlingen de wereld in.

Dat zijn de woorden van Hem die richting geven.
Hoe mooi is het dat in deze geschiedenis vandaag de teleurgestelde, vermoeide vissers zijn stem horen.
Toen zij aan het tobben waren was Hij er ook bij maar zij wisten het nog niet.
Zij ontdekten het pas toen ze zijn stem hoorden.
En Hij heeft zijn stem nog regelmatig laten horen die 40 dagen voor zijn Hemelvaart.
Met indrukwekkende woorden.

Die machtige God is vandaag bij ons. Ook vandaag bij alle onrust.
Het is vandaag niet anders. En hoe mooi is het dat we de stem van Jezus bij ons hebben.
En kunnen horen. Elke keer als de Bijbel open gaat.
Laat zijn stem, te midden van alle herrie en meningen en standpunten, aan het woord komen. Thuis, in je gezin, persoonlijk, in groepsverband. In de kerkdiensten.
Nu er zoveel geroepen wordt door alles en iedereen is het belangrijk ervoor te kiezen om naar God te luisteren.

Vandaag moeten we niet alleen – en zelfs niet allereerst! – luisteren naar het RIVM en naar alle mensen die op dit nieuws reflecteren maar vooral en allereerst buigen voor de Goede Herder en luisteren naar zijn stem. Lukt dat nog een beetje in deze tijd? Wil je het proberen structureel een plek te geven in je agenda? In je leven? Hij wil er graag bij zijn!

Misschien moet je nog vaak denken aan iets traumatisch wat je meemaakte.
Waar je nog zo vaak aan terug moet denken.
Het is goed om het niet te verdringen.
Ook Petrus kreeg de gelegenheid om het er met zijn Heer over te hebben.
Dat lezen we in het vervolg van Johannes 21.
Maar verder is het toch vooral ook goed om te proberen 'vooruit te leven'.
Vooral ook het heden en de toekomst onder ogen te zien.

Het is een moeilijke tijd. Verwarrend en het vraagt veel van ons.

Om onderweg te zijn en te blijven.

Uit dit Bijbelverhaal mogen we ontdekken dat Jezus voorop gaat.

Altijd, dus ook nu.

Jezus gaat ons voor. Maar we mogen Hem ook helpen en daarom bidden wij ook 'Jezus, ga ons voor'. Ons gebed helpt Hem om te doen wat Hij graag wil doen.

Hij baant de weg. Hij wil ons graag voorgaan, ook op dit moment.

Wij zoeken onze weg maar geloof dat Hij al voorop gaat.

En in groter perspectief: geloof dat Hij plaats aan het maken is voor ons.

Jezus gaat ons voor! Jezus, ga ons voor.... Amen.